

הבהרות לעניין לימודי הנהיגה

הקורא מיכה ציאון בתשובתו (העולם הזה 2016) למאמרי ("בצבת לימוד הנהיגה", 19.08.2016) העולם הזה 2011) חידש לי לפחות דבר אחד. הוא מבקש בסיום מאמרו, כי המדינה תתייחס לרכב ללימודי הנהיגה כאל רכב המשרת את הציבור, ותי אפשר לקבלו ללא מיסים. "אפשרות זו" הוא כותב, "תקטין את ההוצאות חקיימות בשעת קניית רכב חדש ותוריד, כתוצאה מכך, את מחיר השיעורים".

יופיי, רק זה עוד חסר — שמורי הנהיגה יתוספו לאותם רכבות שחיים כבר על חשבונאי. עליי בקשתו של מיכה ציאון, הזנתי את המידגם שלי בכל אותם נתון נים מוגזמים שהביא במאמרו, ובכל זאת התקבלו משכורת נקייה (נטו, כבקשתו) גבוהה. מורה לנהיגה ממכרי אישר, כי משכורתו אינה יורדת מ-4000 לירות נטו בחודש "בינוני" בהגדרתו.

חוץ מזה, אפילו התייקרו מכוניות ב-300% וחלפים ב-500%, כדיברי מר ציאון, הרי מחיר שיעורי הנהיגה התייקר ב-200% בשלוש השנים האחרונות, וזה בהחלט מאזן את ההתייקרויות ואינו מוריד ממשכורות המורים (לא צריך לדעת כלכלה בשביל להבין את זה), מהיגם שמורה בעל אמר ביציה מלמד 10 שעות ביום במקום שמונה, ואז לא רק שמשכורתו לא נפגעה בשלוש השנים האחרונות, אלא אף עלתה.

מר ציאון לא הבין את הרעיון המרכזי במאמרי, הצעתי להביא לידי ביטול המורסד הנקרא "בית-ספר לנהיגה" — זאת כמובן, בהדרגה. מורים לנהיגה יהיו מורים בבתי-ספר תיכוניים, ובכך יחסכו לאורה הוצאות, שהן לדעתי מיותרות לחלוטין. אין בידוי, אומנם, נתונים סטטיסטיים לגבי גיל לומדי הנהיגה, אולם הצעתי היא שכל בן 18 יהיה בעל רישיון-נהיגה ואז, באופן טבעי, גיל לומדי הנהיגה בבתי-הספר לנהיגה ואל מורים פרטיים יעלה, אולם לאחר-מכן יצטמצם המיספר משנה לשנה.

מאיר דורון, רחובות

קול קורא במידבר

תזכיר-המחאה של דויד אלעזר ז"ל, אינו אלא קקול קורא במידבר במציאות שלנו. דויד אלעזר, כפי הנראה, לא הבין את העקרונות הסמויים המנחים כל ועדת-חקירה, המורכבת מאנשים מכובדים השייכים למימסד הרישמי, ושמטרתם לשרתו. לפי "עקרונות" — או חוקים — בלתי-כתובים אלה, אם קיים צורך להאשים — לא תואם שם אישיות בכירה (שהיא בבחינת פרה קדושה שאסור, חלילה, לפגוע בה או ל"גרום לה אי-נעימות), כאשר קיימת אפשרות לתמרן כך שהאשמה תוטל על אישיות פחות בכירה. כך היה במישפט טבח כפר קאסם, כאשר שדמי זוכה, ופקודיו נשלחו למאסר.

אחרי מלחמת יום-הכיפורים, היה ברור לכל שהיה מחבל חמור, כישלון מחסיר ומזועזע שעלה בקורבנות רבים. ועדת-אגרנט הבינה שאי-אפשר היה, בתנאים כאלה, לבוא אל הציבור ולטעון ש"איש לא היה אשם" ועדה זו הבינה שהציבור הנזעם והכואב מצפה לפיזיו ולתגמול — לפחות פסיכולוגית — וזה ניתן היה לעשות על-ידי הצבעה על מישהו מסוים, והוקעתו באופן חד-משמעי כאחראי ו"אשם" — אף אם על-ידי כך תהיה דגל האמת, הצדק וההגינות למירמסטר-גליים!

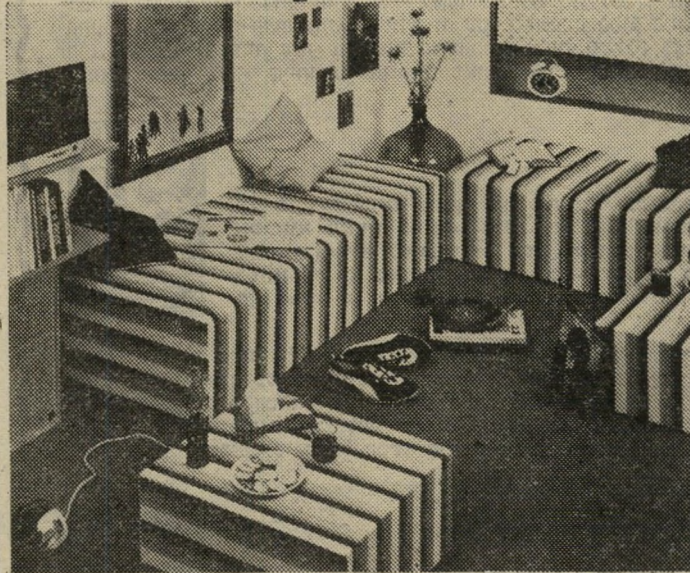
ועדת-אגרנט, בהיותה נאמנה ל"עיקרון" הנזכר-לעיל, נמנעה מלהטיל דופי באיש יות מרכזית, נכבדה ונערצת כמשה דיין, ואילו הטלת האשמה על דרגים גמורים מן הרמטכ"ל היתה מתקבלת כחוכא-זאיט לולא והיתה גדונה ללעג מצד הציבור. לכן נבחר דוד קורבן התורני.

אילו היה משה דיין גבר, ישר, אמיץ ובעל-מצפון — ולא אדם החרד בקטנוניות ליוקרתו האישית ולקידום הקאריירה שלו — כ"יאו היה קם מייד אחרי פירסום דו"ח אגרנט, ומצהיר שלא דוד היה אחראי ל"מחבל" — אלא הוא-עצמו.

כיום, אחרי שהפצעים של העבר "שייכים כבר לעבר", מעו דיין לטעון שהוא כבר נתן, כביכול, את הדין בפני ועדת אגרנט — כאשר האמת היא, שוועדה זו נשאה את פניו, והיפתה עליו על-ידי הקרבת שמו ויוקרתו של מישהו אחר למענו!

שרהם זמיר, אמריק

איך לרהט חדר מגורים בפחות מאלף לירות?

מחיר מערכת זו 970 ל"י בלבד!

נאודלר

תל-אביב: יורדי הסירה 3 (פינת הירקון 317) טל. 456852

בעיות ולבטים

בחי המיץ

מאת
ח"ר מרדכי זידמן

חוצאת רשפים

מיגוון מוצרי "אוליביה"

של "עץ הזית"

שמן שיזוף, דיאודורנט, סבון וקרם ידיים —

ילוו את המועמדות בתחרות

"מלכת המים 1976"

עירית נצרת מזמינה

תושבים יהודים וערבים, מהעיר והכפר

למפגש אחוות יהודי-ערבי

בשבת, 12.6.76, בשעה 5 אחה"צ

במרכז התרבותי עירוני בנצרת

בהשתתפות חבריי-כנסת ואישי-ציבור

**לסולידריות עם עיריית נצרת!
לשוויון זכויות מלא לאוכלוסייה הערבית במדינת ישראל!
לידידות והבנה יהודית-ערבית!**

ב/עיריית נצרת

ח"כ תופיק זיאד

ראש עיריית נצרת